

Det bør tilføyes at Awad, som nå for tiden foreleser innenfor en MA Intercultural Theology både i Hermannsburg og Göttingen, legger frem et ypperlig didaktisk materiale. Hans definisjoner av de klassiske begrepene for „the language of Personhood“ (s. 143-152) fører sammen den teologiske diskusjonen om begrepet „hypostasis“ og „prosopon“. Slår man opp „Trinity, doctrine of“ i saksregisteret (s. 306s), finner man henvisninger til en rekke skisser av trinitets-teologiske forfattere fra Ireneus, Athanasius til Kapadokierna, Augustin og Dionysius Areopagiten i Oldkirken, Anselm og Thomas av Aquin i mellomalderen og Schleiermacher, Hegel, Barth, Berkhof, Gunton, Jenson, Lampe, MacIntyre, Mackey, Moltmann, Pannenberg og Zizioulas for den moderne tiden.

Jobst Reller
Docent, Hermannsburg

AVHANDLINGSRESUMÉER

Sanita Balode: *Verbs of motion with directional prepositions and prefixes in Xenophon's Anabasis* (Lund, Media-Tryck, 2011), xvi+220 sid.

Denna avhandling analyserer hur prefixen i sammansatta grekiska rörelseverb skiljer sig från prepositionsuttrycken i sin funktion som riktningsskärmar och vilka faktorer som påverkar valet av det ena eller andra alternativet i Xenofons *Anabasis*. Vidare undersöks hur beskrivningarna av rörelse differentieras efter uttryck för utgångspunkt (*source*), väg (*path*) och mål (*goal*). Avhandlingen undersöker vilken av dessa tre kategorier som representeras av de mest frekventa riktningselementen och vilken som har det högsta antalet förekomster.

Resultaten visar att valet av ett riktningselement framför allt är påverkat av hur rörelsens bana (*trajectory*) förhåller sig till det aktuella landmärket (*landmark*), men att även egenskaperna hos detta landmärke spelar en roll. När det gäller frågan om hur prefixen skiljer sig från prepositionerna påvisas att prefixen i högre grad än prepositionerna tenderar att behålla sin ursprungliga betydelse. Analysen visar också att författaren mest lägger tonvikten på rörelsens mål i framställningen av händelseförloppet. Det är inte bara antalet riktningsskärmar och prepositioner som betecknar mål, utan också deras frekvens i förhållande till uttryck för utgångspunkt och väg som visar detta.

Avhandlingen pekar fram emot ny forskning, där den etablerade metoden kan utnyttjas för andra narrativa texter. Denna tendens att betona målet kan man nämligen också se såväl i andra grekiska texter än Xenofons *Anabasis*, t. ex. *Apostlagärningarna*, där sjöresan har analyserats av S. E. Porter, som i texter skrivna på andra språk än grekiska.

Daniel Enstedt, *Detta är min kropp. Sexualitet, samlevnad och kristen tro* (Diss. Göteborg: Göteborgs universitet, 2011), 368 sid.

I *Detta är min kropp* behandlar Daniel Enstedt frågor om kristen tro, sexualitet och samlevnad med utgångspunkt i Svenska kyrkans beslut om att införa en välsignelseakt för samkönade par. Studien klarlägger hur välsignelseakten gjordes möjlig genom inlemmandet av en i sammanhanget ny *genuin* homosexualitet och hur centrala kristna föreställningar omformuleras samtidigt som nya utslutningar artikuleras. Därtill undersöker avhandlingen de motsättningar som blev påtagliga i samband med beslutet genom en analys som baseras på intervjuer med två grupper: prästdeklarationens anhängare som protesterade mot beslutet och EKHO (Ekumeniska grupperna för kristna homo- och bisexuella samt transpersoner). I analysen visar Enstedt hur relationen mellan de positioner som grupperna representerar är knutna till de berättelser och tankemönster som är framträdande i grupperna. Samtidigt är motståndsdiskursen inom respektive gruppering – där olika fastslagna positioner är nödvändiga för den egna gruppens nuvarande existens och självförståelse – det största hindret för en reell förändring. Mot bakgrund av dessa analyser pekar avhandlingen ut andra sätt att tala om kristen tro, sexualitet och samlevnad än de rådande.

Daniel Sjödin: *Tryggare kan ingen vara. Migration, religion och integration i en segregerad omgivning*. (Lund: Media-Tryck, 2011). 268 sidor.

Avhandlingen undersöker religionens betydelse, funktion och roll i migranters vardagsliv, samt konsekvenserna av religiöst engagemang, tro och praktik för integrationsprocesser.

Religion kan kompensera för olika destabiliserande och relativiserande effekter av migration, genom att utgöra en social arena där nätverk skapas, genom att tillhandahålla en objektifierande världsbild samt genom att utgöra en länk till livet före migrationen. En slutsats är att religionens sociala effekter är beroende av kategoriseringsprocesser på organisationsnivå, inom samfundet. Särskilt betydelsefullt är de delar av trossystemet som inte direkt handlar om Gud eller om en transcendent verklighet. Religiös ideologi handlar i synnerhet om kategoriseringar av själv och andra, samt om den religiösa gruppen, dvs. dess gränser och särart. Sådana föreställningar påverkar hur ett religiöst samfund organiseras etniskt, och har följder för intern integration eller segregation. Under rätt förutsättningar kan ett religiöst samfund uppmuntra varaktiga relationer över sociala och kulturella gränser, eller leda till segregation och expanderande skillnader.